

عنوان مقاله:

یادگیری از مفهوم زیبایی شناختی خانه های سنتی تبریز در جریان مدرنیزاسیون - نمونه موردی (خانه امیرنظام گروسی تبریز)

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - شهر مصدر (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

شفیقه علی اصل - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ممقان، گروه معماری، ممقان، ایران

حمیدرضا صارمی - استادیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

عادل مهدی نژاد اصل - دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ممقان، گروه معماری، ممقان، ایران

خلاصه مقاله:

زیبایی تحسین برانگیز خانه های سنتی مار را برآن داشته تا به جستجوی راز زیبایی در خانه های سنتی برویم. در این راستا، خانه امیرنظام تبریز بعنوان یکی از زیباترین خانه های دوره قاجار که در محله ششگلان قرار گرفته است مورد بحث قرار می گیرد. مانیز زیباییهای موجود را در این خانه کاوش کردیم تا بتوانیم به یک رابطه بین میزان برخورداری از زیبایی شناسی و تناسبات موجود در ساختار آن دست یابیم و در نهایت بتوانیم این رابطه را در خانه های مدرن امروزی، برای برخورداری از این نوع زیبایی بکاربریم. خانه تعبیر، تأویل و انگاره ای از جهان ماست. از گذشته های بسیار دور، خانه برای انسان چیزی بیش از سرپناه بوده و جنبه های معنوی و مذهبی در همه مراحل ساخت خانه تا استقرار در آن و استفاده از آن کاملاً مشهود است. خانه به مثابه یک کالبد معماری حاوی ایده ها و ارزش ها است. آنچه در لحظه آفرینش در آن گنجانده شده باشد از سطوح و دیوارهای آن تشعشع کرده و به کسانی که در آن قرار می گیرند انتقال می یابد. آنچه بر معماری ایران از بدو ورود اندیشه های نو در حدود یکصد سال پیش و به دنبال آن نو وارگی، نوآوری، و نوپردازی رخ داده است، این هراس را در دل می انداخت که مبادا در این دوره بس طولانی معمار ایرانی نتوانسته باشد نقش خود را درست ایفا کرده و مهر و نشان خود را به تحولات زده باشد. تحولاتی که از این دوره آغاز شد و بر طراحی مسکن ایرانی نیز اثرات عمیقی بر جای گذاشت و کیفیت زندگی شهروند ایرانی را دگرگون کرد. واحدهای مسکونی در ایران، از لحاظ وسعت و پراکندگی دارای تنوع شدید فضایی- مکانی هستند. این ویژگی که در سطح مناطق و نواحی، متأثر از نیروها و عوامل گوناگون بوده و از روندهای زمانی و مکانی تأثیر گرفته است، دگرگون گشته است. طراحی مسکن معاصر با رویکردهای مختلفی صورت پذیرفته است که همه آنها در خور ستایش نیست چرا که حرکتی از نظر تاریخ معماری هر کشور ارزش بررسی دارد که کنار نقش پیش کسوتانه خود پویایی و استقلال نیز داشته باشد. در این مقاله، سعی بر این است که با نگاهی به معماری خانه های سنتی و خانه های معاصر ایران، نظریه های معماری این دوران را جمع بندی و امکان احیای مفاهیم معماری خانه سنتی ایرانی را در خانه های مدرن ایرانی را بررسی کرد.

کلمات کلیدی:

فرهنگ معماری، مدرنیته، درک فضایی، خانه معاصر، زیبایی شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/377962>

